

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐ ภายใน
๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที ๑๓ เดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๑๓ มูลค่าข่าว ๓๔๑,๑๔๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เด็ก มอ เรื่องราวชีวิต... ‘หนุ่มชาวปกากะญอ’

dekmo_khojam@matichon.co.th

ชนะชัย นาคนำทอง

สวัสดีครับ ผมชื่อ นายชนะชัย นาคนำทอง หลายนๆ คนรู้จักผมในนามของ “บ๊อบ” หรือ “บ๊อบบี้” แต่จริงๆ แล้วผมเป็นชนเผ่าปกากะญอ “ลือวา” คือชื่อที่คุณทวดของผมเป็นผู้ตั้งให้ มีความหมายว่า “ด้ายขาว ด้ายมงคลหรือสายสิญจน์” นั่นเอง ชีวิตของหนุ่มปกากะญออย่างผมเติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่มีฐานะค่อนข้างยากจน ผมมีพี่น้องทั้งหมด 4 คนครับ ผมเป็นพี่ชายคนโตที่ต้องทำงานทุกอย่างมาตั้งแต่เด็ก ซึ่งสอนให้ผมเป็นคนที่อดทน และมีความพยายามในการทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จด้วยตัวเอง ผมยอมรับว่ามันเป็นสิ่งที่ยากลำบาก แต่มันก็ทำให้ผมมีความภูมิใจในตัวเองครับ

จุดเริ่มต้นของความสำเร็จในชีวิต ผมเชื่อว่าเป็นการศึกษา ผมเริ่มเข้าโรงเรียนเป็นครั้งแรก ที่โรงเรียนบ้านไม้กะพง เป็นโรงเรียนประถม ศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน ผมเดินมาโรงเรียนเองทุกวัน ทำการบ้าน และช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน หลังจากเลิกเรียน หลังจากสำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผมจึงได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนอุ่มผางวิทยาคม

โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนประจำอำเภออุ่มผาง และการเดินทางจากบ้านของผมไปโรงเรียนค่อนข้างลำบาก ผมจึงได้ขออนุญาตทำน้าผู้อำนวยการอาศัยอยู่ในหอพักของโรงเรียน เพื่อเป็นการช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายให้กับทางครอบครัวอีกด้วย ผู้อำนวยการ สมประสงค์ มั่งอะนะ เป็นผู้ดูแลผมและเพื่อนๆ นักเรียนอย่างดีเสมอมา ท่านเอาใจใส่ และให้โอกาสทางการศึกษากับเด็กชาวปกากะเหรี่ยงอย่างผม

เมื่อผมเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ท่านผู้อำนวยการได้ขอโควตาให้กับนักเรียน ซึ่งโครงการบัณฑิตคืนถิ่นตามแนวพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นโครงการที่สนับสนุนช่วยเหลือให้เยาวชนที่ขาดโอกาสด้านการศึกษาที่อยู่ในวัยเล่าเรียนให้มีโอกาสศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เพื่อนำความรู้ไปใช้พัฒนาท้องถิ่นของตน และผมก็สามารถสอบชิงทุนนี้ได้ครับ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป (กศ.บ. 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผมรู้สึกดีใจมาก และตั้งใจว่าจะตั้งใจเรียนให้ประสบความสำเร็จแล้วกลับไป

พัฒนาท้องถิ่นครับ

การเข้ามาใช้ชีวิตในเมืองหลวงอย่าง กรุงเทพมหานคร ทำให้เด็กบ้านป่าอย่างผม รู้สึกตื่นเต้นเป็นพิเศษ การจราจรที่วุ่นวาย ชีวิตที่เร่งรีบมีการแข่งขันตลอดเวลา ทำให้ช่วงแรก ที่เข้ามาเรียนที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผมต้องปรับตัวอย่างมาก มีกิจกรรมมากมายที่ผมได้ทำขณะที่ศึกษาอยู่ที่นี้ 3 ปีผ่านไปอย่างรวดเร็ว ตอนนี้ผมกำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่ 4 แล้วครับ

กิจกรรมที่ผมได้ทำคือ การร่วมงานกับศูนย์ สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (PR. SWU) ผมได้เข้ามารู้จัก กับพี่ บุคลากรที่ทำงานที่นี้ตั้งแต่ผมเพิ่งเริ่มเข้ามา เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ผมได้มีโอกาสถูกสัมภาษณ์ ลงวารสาร PR. SWU เกี่ยวกับการเป็นนิสิตทุน โครงการบัณฑิตคืนถิ่น พี่ๆ บุคลากรที่นี้น่ารัก มาก ให้ความเป็นกันเองกับผม ผมรู้สึกอบอุ่น

เหมือนการทำงานเป็นครอบครัว การได้เข้ามา ช่วยงานหลายๆ ครั้ง ทำให้ผมได้มีโอกาสรู้จัก กับบุคคลที่มีชื่อเสียงมากมาย องค์กร สำนักสื่อ ต่างๆ เช่น ข่าวสด มติชน เป็นต้น รวมทั้งได้ฝึก การทำงานเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ด้วย ผม รู้สึกดีใจและภูมิใจที่ได้เข้ามาทำงานกับที่นี้ ใคร จะไปคิดครับว่าชนเผ่าชาวปกากะญออย่างผม จะได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาตนเองทั้งด้าน การติดต่อสื่อสารและการใช้สื่อที่ทันสมัย ผมคิด ว่ามันเป็นการเปิดโอกาสให้ตนเองมากขึ้นครับ

งานที่ผมได้ทำที่ศูนย์ สารสนเทศและการ ประชาสัมพันธ์ ที่ผมรู้สึกประทับใจมาก

ที่สุดคือ การได้ทำงานให้กับท่านอธิการบดี ผศ.นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ ผมได้ถ่ายรูป

ให้กับท่าน เผยแพร่และประชาสัมพันธ์กิจกรรม ต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ทำให้ผมได้มีโอกาส สัมผัสกับท่านอธิการบดี ท่านเป็นผู้ใหญ่ที่ใจดี มีเมตตากับผมมากครับ ท่านเป็นกันเอง ทำให้ ผมทำงานได้อย่างมีความสุข และท่านได้เป็น บุคคลตัวอย่างของผมในด้านการทำงาน เพราะ ท่านทำงานเก่ง มีความสุขกับการทำงานและ ใส่ใจกับคนที่ร่วมงานกับท่านทุกคนครับ

การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยนอกจากเรียน หนังสือแล้ว ผมอยากจะทำกิจกรรม

เป็นเรื่องสำคัญมาก ทุกวันนี้ผมมีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถที่หลากหลาย ก็ได้มาด้วย การทำกิจกรรมและการมาเป็นนิสิตฝึกงานที่ ศูนย์ประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ จึงทำให้ ผมเห็นคุณค่าแห่งชีวิต และพร้อมจะออกไปสู่ โลกภายนอกด้วยความรู้ความสามารถและแรง บันดาลใจมากมาย

“ขอบคุณ มศว มากครับที่ให้โอกาสดีๆ เช่นนี้กับผม”

ชนะชัย นาคนำทอง

ชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์ มศว